Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26112
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Erat quidā fr̄ inheremo. habitauit autē inloco q̄ dicebat̄ cel
lia. & impugnabant eū demones inpassione fornicationis. Co
gitauit autē apd' semetipsū dicens. quia forsitan inope manuum
magis oportet me laborare. ut extenuet̄ carnalis sensus mis. Erat
autē idē fr̄ artifigulus. Et surgens o g fecit exluto & plasmauit q̄si
figurā mulieris. & diē cogitationib̄ suis. Ecce o g uxor tua necessari
um ē ut sup ēsuetudinē addas inope manuū tuarū. Et post ali
quantos dies iterū similit̄ fecit exluto & plasmauit quasi filiam
sibi & diē cogitationib̄ suis. Ecce generauit uxor tua filiā necessa
rium ē ut magis magisq̄ amplius exercas opa manuum. ut pos
sis pascere & uestire. & te & uxorē & filiā tuā. Et ita nimio labo
re macerauit corpus suū ut ñ p̄ualeret iā subportare tantū la
borē. Tē diē cogitationib̄ suis. quia si ñ p̄ualebis nimiū istū sus
tinere laborē. neq̄ mulierē requiras. Videns autē ds̄ seruens ppositū
mētis eius pcertamine castitatis abstulit abeo molestiā inpugnatio
nis demonū. & glorificauit ipse dn̄m sup magnitudinē gr̄e suę.

Interrogatio monachi adbeatū primū sup inpugnationē fornicationis.

Quidā fr̄ introgauit abbatē pemenē dicens.
Qd' faciā pat̄ quia inpugnat me passio fornicationis. et
am & rapior inpassionē furoris. Respondens diē ei senior. Ido
uiq̄ dauid pphēta dicebat. Quia leonē quidē pcuciebā. nā & ur
sum frequentē suffocabā. Hoc autē intelligit̄ quia furorē abscidat
abanimo suo. fornicationē autē inlaboribus affligit. De heremita q̄
singulis annis pensū ferebat dnis suis.

Dicebant sci patres dequodā monacho iā
seniore insedisse heremo ēmanente. qm̄ seruus quoruń
dā erat. & psingulos annos descendebat deheremo inalexandri
am. ubi ēmanebant domini eius. deferens eis pensionē. sicut so
lent seruī dare dominis suis. Nā domini magis reuerentiā pti